

DUMINEĂ, LUNI, MARTI
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE.

Va fi în totă țările afară de România și a două-dî
după Serbători.

Abonarea pentru București pe an . 128 lei
Săptămână . . . . . 64 —
Trezi săptămână . . . . . 32 —
Pe lună . . . . . 11 —
Un exemplar . . . . . 24 par
Inserțiuni de linie de 30 litere . . . . . 1 leu
Inserțiuni și reclame linie . . . . . 3 lei

ROMÂNULU

DIARIU POLITICO, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 1/18 Cireșiaru.

S'a respindut scirea că România de peste Milcovă ar fi amară bîntuită de inecăciuni. Poduri, livezi, arături, case, turme, ar fi perită săr si perindu priu mari inunări. Stăruim a crede de neadeverat, său celu mai puțin de forte esagerată acesto durerose sciri. Această credință n'o avem să fiind că nici unu corespondinte d'ai nostru și nici unu român în genere nu nă-a scrisu nimicu. Corespondinții nostriu nă-a deprinsu cu tăcerea, și Româniu, în genere vorbindu, nu ne scriu decât cându li scot din funcțiuni sau cându perdiu yr'unu procesu. Ne litemeiăm insă pe tăcerea Monitorinlu. Dacă cele ce se dicu ar fi adeverate, Monitoriu ar fi vorbitu, săr si conținutu pe totă diua ordinanțe și instrucțiuni ale ministrilor despre măsurile ce s'a luat, și ce trebuia se se mai iе pe totă diua pentru a curma, a împuțina reul, și pentru ajutoriul celor bîntuiti. Inenorocire publice guverne suntu în pioce s'aduc totă puterile națiunii în centrul și 'n jurul reului. Care daru dovdă mai mare putem avea despre neadeverul acestei durerose sciri de cău tăcerea absolută a fóiei oficiale, liniscea, amortirea deplină în care ve demu administrațiuca jerei?

S'a mai respindut asemenea scirea că mai multe sate din România de peste Oltu s'ar fi resculat și s'ar fi comisu mai multe nelindu. Nici aceasta n'o credem, totu diu causele espusse mai susu, și le măntionam aci totă aceste sciri, spre a curma, demonstrându, dovedindu, precumă făcură, că suntu neadeverat.

Încă de la 1860, pe cându era Ministrul alii Cultelor și instrucțiunii publice d. Al. G. Golescu, Monitoriu nă a anunțat că puterea executivă a lăsat inițiativa a s'aduce in patria loru remășiile nenorocitoru morți în exilu N. Bălcescu, Ioan Voinescu, Negulici. Acea frumosă inițiativă remasă ne e-

secută. Fóia oficiale nă a spusu că d. Ministrul actuale alii Cultelor a pusu în lucrare acea dréptă și naționale o-tărire să și însărcină pe on. profesore d. Nicolae Ionescu spre a merge la Palermo să aduce în România remășiile lui Nicolae Bălcescu. Causa pentru care ministeriul s'ă marginiu numai aci este, dise fóia oficiale, lipsa de fonduri. Avem daru datoria s'aducem aminte d'ui Ministru, că nu s'ar mări, de cău nu prea puține cheltuielue dacă s'ar aduce de odată și remășiile esilate ale lui Ion Voinescu.

S'aci este ceva mai multu. Locul în care s'ă depusu trupul Voinescului a fostu închiriatu de căre esilaj pe termenul de cinci anu. Ei nu puteau se cumpere acel locu, căci aveau credință că nu voru trece cinci ani și România redevenindu liberă va reprimi în sensul iei remășiile celor căduți în luptă pe teritoriul străinu. Credința loru a fostu în parte implită, insă șele esilașilor remasera totu în pământu străinu. S'aducem daru aminte d'ui ministru că după alii seselei anu, administrațiuare are dreptul a dispune de locurile închiriate, și astă-felu se pote ca șele lui Voinescu se sătă de judecătăre în grăpa comună. Se pote insă ca administrațiuane cimitirilor din Paris, se nu fi festu silita de trebuință d'ă revinde grăpa Voinescului: și astă-felu pote că totu va mai fi timp se redobindim oseminte sale și se le dămu odina în pământul loru, de dorul căruia se mistui susținutul lui Ioan Voinescu. Pentru acesta insă nu mai este minutu de perdu. D. Ministrul se'ntrebe indată pe d. I. Alessandri, de mai este neatisă grăpa Voinescului, și'n casul său se reda patriei sale. Nu pote fi indouială că d. ministrul astăndu aceste imprejurări nu va mai perde o singură di, căci scie c'ă este d'ajunsu ca se perdemu totu și se osindu chiar 6-șele Voinescului la nedrepta și cruda

esilare la care-a fostu osindu elu, și pe cari a plătit-o cu viața lui.

De mai multe ori, și totu-déuna în deșertu, arătarăm administrațiuunii noastre feluritele perderi ce-aducă tutoru intereselor nedeplina organizare a serviciului postale. Scim, și recunoscem, că administrațiuane se poate deplină respundetorie, ci să-care din noi în parte, publicul întreg, căci nu face cunoscutu sătă care, și pe totă diao neregularitățile neajunsurile ce'ntimpină. Guvernul celu mai bunu nu poate ve-dea totu, vechia totu dacă sătă care nu-si împlinesce datoria d'ai denunția abu-surile, său lipsese; săpoi dacă noi cari suferim d'ă dreptul nu ne interesam, nu reclamam cumu, ore se pretindem de la administrațiuane d'ă face cea-că nu facem noii însă-ne? Astă-felu daru în acesta ca 'n totu dacă publicul tace, dacă celu care suferă felurite piedice și pagube tace, administrațiuane nu poate fi, dupe noi, culpă de retele ce nu le curmă. Cu totu acestea noi avem datoria a protesta din nou contra serviciului diligenților. Nu vom vorbi astă-dăi despre cele-lalte neregularități și nici despre pedicile ce'ntimpină sătă-care căduțe are trebuință a-și lăs unu locu din caușă că nu este nici odată sicură cu 24 de ore 'nainte de va putea găsi său nu acel locu. Aceasta aduce mare vătămare și indi-vișorul și intereselor intreprinderii; daru dacă cetățenii nu reclamă, înțelegem pînă la ore care punctu, și pînă la administrațiuunii. Vom reclama insă contra diligenților din punctul de vedere omenescu; vom reclama contra loru căci ele în locu d'ă si unu serviciu publicu, o 'nlesnire de transportu pentru cetățenii a ajunsu a fi unu serviciu pentru spitaluri, unu instrumentu de schilodire și de tortură pentru omeni. Mai pe totă septembra diligențele se restornă săvem capete sparte brațe și picioare rupte. Si ne-păsarea administrațiuunii a ajunsu atât de mare lucătă veđurăm diligentă cu postavul plină de pete mari de sânghe

uscătă fără ca nimine se nu nălăgă că lăsa acele pete nescerse este o deridă pentru viața omenilor, și care num este o grecăci ci o crimă. Scim, și odată că administrațiuane se poate cu tacerea generală a publicu lui. Scim că ea ne poate dica: Dacă vouă nu ve pasă de piocele vătre, de viața voastră șiloru vostru de ce se ne pase noue? — Cu totu acestea noi no facem datoria d'ă rugă din nou administrațiuane Postelor a nărtă d'acea cumplită osindă să schimba diligențele; și dacă nu poate a curma celu puținu serviciul loru, căc este unu pecatu, o crimă d'ă profita de tăcerea noastră, de nemericiea noastră de barbaria noastră să a pune astă-felu în pericol, mai pe totă septembra senătatea și viața nenorocișilor români.

Ca se putem fi mai bine credești că vorbim pe temeiuri, se facem cunoșteți administrațiuunii, că d. Caligari, membru alii Curții de Cassație, are pe aceia sa semnul unei campanii ce a avut nenorocirea d'ă face cu diligența.

Domnul și Domna Pascaly, au fostu asemenea resturnă, și suferită, și că se scape cu viață a ramasă în cale său venită cumu a putut.

Administrațiuane poate vedea astă-dăi pe socii artistului, maestru de Piano, d. Nesslern, dăcindu cu unu picior ruptu, și grămadită cu toate durerile și pericile unei asemene nenorociri, și care dureri și pericile suntu cu atâtă mai mari cu cău d. Nesslern nu are stare spre a putea plăti vrună chirurgu din cei mulți însemnat, și nici chirurgii nu a datoria d'ă sacrificia timbul loru pentru a ajuta victimele administrațiuunii noastre.

În numele omenirii daru, — căci celu puținu simțimile omenesci voru mai avindu locul loru în anima administrațiuunii noastre, — rugă, congiurăm pe cei indreptă a nătă națiunea d'acestă supliciu la care este osindă de către administrațiuane postale să schimba indată diligențele sau celu puținu a curma serviciul loru celu ucidătoriu. În

englesulibindu-lu pe umeru cu oarecare familiaritate plină de bunetate, linișcescete, și spune-mi dacă n'ai nici uă neplacere a deveni ginerul meu?

— Vorbesci seriosu, milord?

— Cumu! dacă vorbesci seriosu...?

Nu cumu va ai se-ți imaginez că măpu de glume cădu este vorba de fericirea copile mele?

— Veđi că în adeveru nu sciu cumu se-mi esplicu onoreea însemnată ce-mi faci.

— Tine, citește, și enigma-ți va păre mai usioru de devinătă. Dăcindu acestea și orăta paragrafulu din testamentul lady Hunster, care-lu desemna personală ca sociu alii miss Anne.

— El bine, înțelegi acumu? Il dă lord Bottnell, după ce citi.

— Pră bine, mylord; daru de ce mai sciu nici ce se dicu nici ce se facu...

— Sum tată, domnule, și am voită me asicură dacă omul cu care fiia

FOIȚA ROMANULUI OMENIȚI ONEȘTI.

PARTEA A TREIA.

XLIV.

— Apropia-te, copila mea, dise lord Bottnell fie-sei cu dulceță.

— Și fiind-o părea a esită:

— Presința d-lui se nu sătă pentru tine uă causă de turburare, adause elu.

Miss Anna se roșii pucinu. Era răpitoriș de frumuseță și de candore ingenuă. Ea inaintă spre tată-seu și salută trecindu pe jenele avocatul care,

minunat, d'atate farmece reunite într'u singură persoană, se trăseso unu pasu înapoi, ca se-i facă locu și o consideră cu ochi răpiți.

— Imi dai voiă, nu e asiă, domule, și dise lord Bottnell.

Aste cuvinte făcă pe jenele avocatul se esă din estasea in care-lu cufundase presința astei frumose fete.

— Negreșită, respunse elu, fără a sci de ce e vorba.

Lord Bottnell luă atunci capul miss Annei în mănele sole și o sărută pe frunte. Copila se lăsă măngăiărilor tatălui seu, și, fără a lăsa mănele sele, remase rădimată de peptul seu.

Avocatul li privia pe amindou în tăcere și părea că nu se satură de taloul ce avea înaintea ochiloru.

— Fericiu tată! dicea elu în sine, tare miscată d'astă scenă de intimitate ce-i aducea aminte pote uă suvenire de peptul din copilaria sea, căci unu suspinu se esală din peptul seu, și uă lacrimă se apăre a uă pleopa sea.

Totu acestea se petrecu în ma pucinu d'euu minutu.

— Diceai daru, uem lord Bottnell, că-i lași facultate d'ă prețui serviciile d-tele?

— Și persistă în ce am disu.

— Fact se cumu doresei, dise englesul. Apoi adresându-se fie-sei

miss Anna, ii dise elu, dă d-lui măna și bine-voiesce pînă se deviă sociul teu, a-lu consideră ca mirele teu.

Avocatul era nimitt.

Miss Anna se apropiă înctu și forte naturale, de și anima sea bătea dău sute de pulsajun pe minutu, înținse mica sea măna elocintelui aperătoriul alii d-lui Emile de Rosnière. Acestu-a o luă fără se sciă ce face și o strinse cu tinerăță. Uă asemenea fericire era pră mare, pră nesperată ca se nu-lu facă a-și perde mintea. Era aprōpe a-i veni reu. Picioarele sele incepea deja a șicvăi, deschidea ochii mari, se uită în tăcere părțile daru nu vedeau nimicu în giură-i decălă umbre cum vede cineva une-ori în visu. Cu totu acestea pucinu cătă pucinu săngele seu se alină, circularea se restabili, spiritul seu reveni și ratinea sea își relua puterea. Daru comoziunea fusese așa de aspiră incătu, de și măna umedă de sudore și tremurău a feței

— Daru nu sciu ce... ingăna elu...

— O! nu testrimplora. Dacă credi că onorariele nu suntu destul de mari, n'ai de cău se vorbesci, ne vomu sili se te mulțumim.

— A! mă ieră, mylord, terogu, cuvintele dumitale măturătură a-tău de multă, incătu într'adeveru nu nu mi-ai spus de la începutu adeveru facu...

— Ce copilu esti, ii dise atunc me asicură dacă omul cu care fiia

www.dacoromanica.ro

numele dreptății să-lu omenirii cerem sănătatea guvernului se trăină pe unul din chirurgii noștri cei buni spre a căuta pe d. Nesslern în comptul său de administrație postale. Femeia sufere, și sufere tare, și artistul, ca toti artiștii cari au nemorecirea a trăi la noi, abia are ce măncu daru nici odată să ajunsă spre a putea plăti chirurgilor și farmacopeilor.

Administrația postei este datată daru aplăsi celu pucină căutarea celoru-sdrobiți de dinsa, căci într-altu felu și cu multă mai culpă.

Scirile din afară ce avem astăzi le reproducemă mai la vale. Aci avem numai se vorbim despre scirea ce amă fostu datu în No. trecutu suptu totă resvera, c'ar fi ore-care mișcare în Berlin, ba sănătă chiaru baricade. Publicăm mai la vale scirile ce-avem în acăstă privință, și le publicăm chiaru după *Gazetta Crucis*, care este gazeta reacțiunii, adică a guvernului. Spre a pune insă suptu ochii publicului totu se se dice se facem cunoscutu că dia-riul francesc *la Presse* de la 6 iuliu dice:

„Oare cari desordini au însorită în Berlin. S'a făcutu chiaru bari-cade. S'adăgăm c'acele desordine, n'aici unu caracteru politicu. Ori și cumu insă ele dovedescu în opiniunea publică uă stare de astăzi ce „ce ne pare de natură a face pe guvernu se se găndescă. Acăstă sta-„re arătă cătu este de pregătitu teri-„mulu pentru uă explozioane.

Negreșită cătă aceste cuvinte ale diairilui *la Presse* suntu de mare însemnatate și forte instructive pentru guverne, dacă guvernele cele ră-tecite aru fi în stare se dă credemantul altoru cuvinte de cătu aceloru ce esu din gurile linguisitorilor, curtesanilor mișei cari inchidu pe capul Statului într'u atmosferă mincinăsă ca se-lu im-bele pînă cădă cu dinsă în orgiile cele desfrinate ale despotismului. Insă cea ce ne pare mai unică în felul seū este ca la *la Presse* dice, „că Baricadele nu s'a făcutu din cause politice“. Daru ore Baricadele se facu de petrecere, sau din cauza de igienă, ca omenei cari se jocă în tōte diminetele la gim-nastică cu bule de plumbă?

De va fi astfelu apoi negreșită că va veni uă dì în care și la noi d. Inspectorul generalu Davila ne va ordina, și noue și armatei, se facem baricade de igienă ca se ne mai întărimu celu-pînă corpul prin acea exercitare, de ore ce nu ne este ertată a ne întări mintea prin libertatea pressei, prin în-truniri și cursuri publice.

Cracovia 4 iuliu, 5 ore. Din or-dinea guvernului național, fiă-care par-latinatul trebuie se organizeze să se des-părțiri de infanteria și una de gen-darmerie.

Generariul belgianu Kuszewski, arestatu de la căderea lui Langiewicz

mea avea a se însoci merită d'a o posede.

Junelie făcu uă mișcare de su-prindere.

Nu luă lucru reu, dice lord Bottnell, care o vești. Era datoria mea a urma astufelu. Unu tată este totu-de una în dreptu a-și luă mesurele, mai alesu căndu e vorba d'a increde unul necunoscutu totu ce are mai scumpu.

Sum departe d'a nega, daru....

S'apoi, intrerupse lord Bottnell, trebuie se-ți dau astă dreptate, cerca-re și-a fostu favorabile; nu e una din vorbele d-tele care se nu-mi fiă re-verată unu simțimintă înaltu.

Astă laudă, mylord....

Este merită, d-le. Pentru ce se-ți ascundu cugetarea mea? Fran-gea d-tele imi place și probitatea d-tele integră îți dă dreptu la stima mea. Ori cără daru fiă rezultatul cestiunii care ve ocupă, bine voiesce a me consi-deră de nu ca p'unu tată, celu pucină

în fortărea de la Cracovia, a fostu liberat.

Guvernul prusianu a cerută stra-darea d-lui Bentkowski, fostu depu-tatul din Posen la camera prusiană, și capu de statu majoru alu lui Langiewicz, Tribunale din Cracovia a respinsu astă cerere.

Lemberg, 4 iuliu, 2 ore séra. Rochebrun s'a arestatu la 28 iuniu de cea-laltă parte a Prutului, peste drumu de Lepezan, c'unu corpă de 600 de omene bine armăți.

Miniewski a avută uă luptă feri-cită la Beresteczek, lingă Dubno, în Volhynia.

Generariul Wysocki înainteză în intrulă terei, spre Kremienice.

Breslau, 4 iuliu, 4 ore, séra. Numerose despărțiri de cavalaria polonese se invîrtesc pe lingă Olkusz, pa-latinatul Cracoviei, suptu comanda co-mitetului Mycielski.

Unu capu de insurgenți, Omilinski, a sfărmatu la 30 iuniu uă companie rusescă lingă Olkusz.

Breslau, 4 iuliu. *Gazetta Silesiae* anunță că căsătoriul însărcinat cu administrarea casei generale a poste-loru, în Warszawa, a fugită, la 2 iuliu, luându cu dinisul 45,000 de ruble. Intr'uă scrisoriă ce a lăsată, elu declară că a datu banii din casă după ordinea guvernului național. Autoritatea rusescă n'a pututu reafla urmele lui.

Koenigsburg, 6 iuliu, amădăgi. Dianu rusu, *Nuvela du St. Petersburg*, anunță că guvernatorul generale Murawieff a impus uă contribuțione tare locuitorilor din Lituania fiindu că, di-ce elu, acesti din urmă după scomotele respăndite, plătesc imposite comitatului central.

Koenigsberg, 4 iuliu, 6 ore sé-ra. *Courierul de la Wilna*, de la 30 iuniu, anunță că preotul Adam Falkowski a fostu împuscatu în acea dì chiaru, la dece ore demință, pe piață publi-că de la Lida din ordinea lui Murawieff.

Turino, 4 iuliu. *Lu Discussione* publică scirile urmatorie:

„Uă revoluțione militarii a ecla-tat în Grecia, uă parte din armătă și gardele naționali au remasu fideli guvernului. Lupta s'a ingagiatu pe mai multe puncturi. Ministrul Franciei și En-gliterei s'a intrepusu spre impăcare, daru fără rezultat.

Corfu, 2 iuliu. Camera va fi în curindu disolută. Uă Adunare con-stituante, compusă de 84 de membri va fi chiamată a se pronunția asupra uni-unișilor Ioniane cu regatul Gre-ciei.

Athena, 6 iuliu. Lupta ce a inceputu la 30 iuniu, a fostu din cele mai vîne. Multu sănge s'a versat. Canaris, siul, și mulți alii au murit.

Ruso, Klimeka, Mavromichalis și Nicolopulos au formatu unu nou mini-sterioru.

Constantinopole, 7 iuliu. Se scrie de la Tiflis, cu data de 21 iuniu.

Insurecțione este în deplină vi-gore între Tiflis, Karadagh și provin-ciele Lesghiane.

Prințipele Cholokoff a fostu mă-celarită cu 200 de soldați lingă cita-tela Zakatal.

Drumul de la Hukha este cu to-tul intererupt.

Cea ce dă gravitate miscării este

ca p'unu amicu leale... dacă me credi insă demnă d'a fi amicul domniei teile, adause voiosu lord Bottnell tin-ghindu-i măna.

Me confusieză, mylord, res-punse avocatul strigindu-i mănu cu efusione, și nu sciu cumu....

Bine, bine, dice lord Bottnell, nici uă mulțamire; nu-mi datorescă nimicu. Căștigă în astu schimbă mai multu de cătu d-ta.

A! vezi d-asta este anevoia se me poți convinge.

Cine scie. Totu atîrnă de pun-tul de vedere suptu care privesce cine-va lucrul. Despre mine, pe tim-pul de astă-dì, lucrul celu mai rară ce cunoscu este unu omu adeverat.

onestu. Dacea-a căndu mi se întâmpină de întâmpină căte unul, nu-mi displice a mi-lu face amicu. Astă-dì avu a cestă fericire, profitu de ocasiune; éca totu.

Esagereză, mylord, importanță

că Tătarul cari pînaci erau favorabili Rusilor, ieșu parte la insurecțiuue.

Totă téra între Tiflis, și Hukha este amenințată de insurgenți.

Turino, 8 iuliu. Generariul Garibaldi se pronunță în favorea mi-nisterului pentru measurele adoptate în privinția reorganizării interiore a terei.

Eacă ce ne spune *Gazeta Crucis*, organu alu guvernului prusianu, des-pre mișcarea ce a fostu în Berlin.

„Președintele poliție, d. de Bermuth a afișat eri (3 iuliu) uă înscințare severă prin care invită pe cetățenii a sta acasă și a inchide prăvăliele și ca-sele în statele mai apropiate de mișcare, aducindu aminte pedepsele pronun-tiate de legă contra atrupamentelor. Cu totu acestu avertismentu, desordi-nile s'a reprodusu eri séra, daru, du-pă cumu ni se spune, în proporțione mai mică de cătu în dilele precedentu. S'a afișat căte-va noue amenință asu-ura faptelor ce s'a petrecutu în urmă. Jou, uă lovitură de pistolu s'a trasu contra gardei de poliția. Unu omu s'a suiatu pe stilpul unu falina-riu, și a adresat poporului uă aloca-tiune revoluționară care a fostu pri-mită cu entuziasm. S'a resturnat unu omnisbus spre a face uă baricadă, daru unul din căi a săritu astușelui incătu-perturbatorii se retraseră. Eri sera chiar s'a rădicat uă baricadă; daru acei ce erau în dosul ieșii se respăndiră la a-propierea gardei. Afiamu că pentru astă séra autoritatea a luatu mesurile ce-le mai energice.

Citim în partea neoficiale a mo-nitoriului *Universale* de la 5 iuliu:

„Diariele au datu seama despre unu incidente ce s'a produsu în cam-era Comunilor în sedinția de Marția trecută, cu ocazia unei propuneri a d-lui Roebuck. Căte-va explicări vor fi destulă spre a risipi neînțelegere-riile cari a datu locu acestu incidente.

„D-ii Roebuck și Lindsay au venită la Fontainebleau ca se îngageze pe Imperatul a face uă propunere o-ficiale la London pentru recunoșcere a Sudului faptu care după opinionea loru, aru pune capetă luptei ce însangeră staturile-Unite.

„Imperatul le exprese dorinția sea d'a vedea pacea restabilită în acele țere, daru le oservă că propunerea de mișlocire adresată la London în luna lui Octobre trecută nefindu fostu pri-mită de Englera, elu nu crede că trebuie se facă alta înainte d'a fi sicur de primirea sea; că totușii ambasatoriul Franciei la London va primi ins-trucționi d'a cerceta asupra acestu punctu intenționile lordului Palmerston și d'a lăda se înțelegă că dacă cabi-netul englez crede că recunoșcerea sudului ar pune capetă reabelul, Imperatul ar si dispusă, a-lu urma p'a-céstăcale.

„Ori ce omu împărțiale va veda, prin astă simplă expunere, că Impera-tul n'a căutat, cumu pretindu unele foile a înfluență Parlamentul britanicu pînă intermeziarea adouă din membrii sei, și că totu s'a mărginitu la nesec-esplicări sincere schimbate, într'uă in-trevedere pe care M. S. n'avea nici uă rațiune d'a o refusa.

Făta care, prefăcindu-se că res-foiesce unu album nu perduse uă vorbă din căte se qisescă, rădică răpele capul la chiamaarea tatălui seu, și se puse lingă elu.

Miss, li dice elu, mătușia tea, lady Hunster, voindu a-și da, înainte d'a muri, uă probă de iubirea sea și a-și asicură fericirea, a credu că cu-viinția a-și alege unu soțiu. Fiă iu-birea sea pentru tine seu înalta sea ra-tiune, și inteligenția seu anima sea care a mănat-o la acesta, adeverul este că nu s'a ingelat, — poți crede pe tatăl teu care te iubesc. — So-ciul ce li-a alesu ea este totu d'uă dată demnă de tine și de ea. Despre mine aprobă alegerea sea.

Si dacă am uă părere de reu este că lady Hunster numai este aci ca se se bu-cure de fericirea ce a preparat copi-til sele iubite. Daru din locul unde este acumă alătul celu pucinu satisfac-tore d'a vedea ultimele sele voințe in-deplinite. Prin urmare dă măna tea d-lui,

Siliște Vinovate.

Intreprinderea d'a res-tu prin silă Constitu-ționea terei desbracă de ori ce legitimitate pe celu culpat, sau, cu alte cu-vinte, face legitima fm-privotirea cetățenilor.

Ducele de BROGLIE.

Istoria omenirii, acăstă carte în care Provedința a scrisu pe fiă-care pagine vieta unei națiuni, înărescă credința noastră în viitorul libertății și ne dă curagiul d'a merge înainte cu uă neclintă otărire. Acăstă carte ne arătă cătă națiuniile, în desfășura-re esistinței loru politice și sociale, au avută epoca durerose de lupte grele, în cari măna de feru a unui tiranu a răpită libertățile loru și lăsă plecatu fruntea în pulberea despotismului, prin gloria unor mari fapte cari le au a meștiu, sau printre uă perfidă sistemă de corupțione care a stinsu în conștiința loru ori ce simpămentu de demnitate.

Daru aceste epoce triste n'a fostu indelungate. Eclipse trecătorie, ele au dispărut. Sorele libertății a resără din nou, și viua sa lumină a destepă-tat în națiuni uă vietă mai puternică și mai activă. Ele au simpămentu cătă de multu degradă, corumpe și apăsa-măna de feru a unui tiranu, și cătă de mare geniul seu, și cătă de stră-lucitoră gloria sa. Ele au învețat să n'înțelegă bine-facerile măntuitorie ale libertății, și o iubescă c'uă nestrămută credință, și se se lupte cu tōte sa-crificile spre a nu mai fi nici uă dată lipsite d'acăstă libertate care singură le face mari și fericite.

In asemenei epoce de dureri se astă astă-dì România. Si ea este amenințată d'uă eclipse; și că este espusă a perde libertățile sale.

Suntu patru-deci de ani de cându s'a rădicat în România drapelul na-tionalității s'ală libertății. Greutățile au fostu mari, luptele au fostu grele, dar misarea s'a înținsu, vieta sa destepă-tat, și ideile de unire, de libertate și de renascere naționale au triumfatu în anul 1859.

Acestu anu a fostu pentru toti Români uă credință că nefericirile tre-cutului au începută și uă speranță în propășirea regulată a libe-țătilor acestu regime. Abusurile

încetă, adevărata interese ale terei au fostu cunoscute și îndestulat, și omenii că mai capabili și mai inteligenți au fostu chiamați la putere, desbatere

liberă din Adunări și din diairie a în-pinsu înainte guvernele pe calea re-formelor cerute de trebuințele națio-nilor. Speriția a dovedită pentru toți acei căi deschidu cătă uă de

istoria și cari se uă pucinu împre-giurulu loru, că prosperitatea publică progresulu și civilizația au dobendit

prin sinceră și deplina aplicare libertăților constitutionali, cele ma-sicure și practice mișcări de a se de-volta și d'a face mărire și fericire unei națiuni.

Acestea tōte suntu fapte cunoscute

Daru cinci anu uă măna fată ne-ținută în locu, și, astă-dì, s'a găsitu unu ministeru atâtă de ratecă și ou-tejătoru în cătu se uite luptele prin cari amă scăpatu de trecutu, se ne-socotescă dorințele și trebuințele na-țiuni, se perde din vedere înăre-țărele istorie, se se puiă în contra mis-cării puternice a văcului, și se voișcă a distrugă libertățile ce amă dobindit, a desființă regimile constituționale, a intemeia guvernulă absolutu, s'a re-nvia trecutul condamnatu de tere și de totu Europa.

Amă avută formele și principiile guvernului reprezentativu, amă avută libertatea alegierilor, libertatea tribu-nei, libertatea prescă. Si căndu națiunea numescă deputați, căndu ea sin-gură are dreptul d'a vota imposibile

căndu tōte legile și tōte actele guver-nului suntu supuse la desbaterea pa-blică, cănd

te, rezultate dobîndite despre cari nimeni nu pote a se mai îndoi.

Pentru ce guvernul actual ne împedîcă dă ajunge l'aceste rezultate la cari numai prin libertățile constituționale putem ajunge? Pentru ce se încercă a se împotrivi voinței națiunii, trebuințelor societății și ideilor văcușului?

Pentru ce se silesce se ne aruncă din nou suptă apăsătoria domnă a guvernului absolut, în care totu se face în întunericu, în care totu se supune orbesce la voința unui tiran, în care abusurile se facu numerose și remanu nepedepisit, în cale inorântă, lingurirea și coruptionea suntu mișcările dă se rădica mai susu și dă prigoni totu ce este capabile, independent, onestu și morale?

Ecă în ce miserabile stare se silesce guvernul se ne arunce, după patru-deci de ani de lupte spre a ești din acăstă stare.

Pe cându tōte națiunile mergu înainte, noi suntemu împinși înderetă; pe cându tōte guvernele cauță lumina și-a devenită în libertate, guvernul nostru s'ascunde în întunericu absolutismului; pe cându tōte poporele dobîndescu mai multe garante spre a fi aperate în contra abusurilor unui guvern necontrolat, poporul român este lipsită de drepturile ce a dobîndită prin Convenție și espusă a suferi tōte asuprile unui guvern asolutu și arbitriariu.

Astă-di, dacă guvernele cari nu voescu să ascute voința poporelor și se adesea de trebuințele lor, suptă guverne condamnate a peri, ce suntu ore guvernele cari nu numai se împotivescă a îndeplini reformele cerute d'unu popor, daru carise silesce a răpi și drepturile și libertățile de cari se bucură și cari suntu garantate printr'uă constituțione din care au eșită acele guverne, pe care au jurat să păstreze neatinsă, și care singură face legitimă existența lor?

Silințele astorù guverne nu suntu ore culpabili și criminali? și ființa loru nu este ore nimică prin călarea Constituției care le-a rădicat la putere și-a jumătății prin care s'a legată înaintea țerei și-a lui Dumnezeu că nu voru suferi a se aduce cea mai mică vîtemare acestei Constituționi?

Pentru ce guvernul nostru face asemenei silințe, fără se aibă nici de cumu în vedere aceste mari adeveruri consințite de istoria și de judecată?

Setosu de putere și incapabile totu de uă dată, guvernul actual se simpte strimtorat de regimile constituționale, în care guvernul este supusă la respondere pentru tōte faptele sale, și în care omenii incapabili suntu silici de desbaterea liberă care-i demasă și de voința țerei cre-ri judecă a se retrage.

d-v. propunere c'unu refusă. Nu, mylord, primescu astă onore, ori cău de mare este și deși p'âm făcută nimică spre a o merita.

Figura lui lord Bottnell ce se asumbrise unu momentu, redeveni senină.

Facia miss Annei din alba ca marmurea devine roșia ca uă cirașă.

Dar, adaose avocatul, nu primescu decătu c'uă condițione.

— Si care este astă condițione, domnule? dice lord Bottnell încreunăndu ușioru sprâncenă.

— Este ca domnișoara se primășă astă insocire de luna voră, fără nici uă silă.

La aste vo-be, lord Bottell începu a ride cu hohotă.

— A! scumpul meu domu! ce nu cumu va me ieș d'unu tiranu de tragediă?... strigă elu.

— Ferescă d-deu, mylord, s'am de d-la uă așa ideia, daru scu că de ordinariu uă jude perspă, neavindu

go de la putere pe care o desconsideră și-o compromitti.

Guvernul actual, pusu în aceste condiționi, voescă a române la putere cu ori ce prețiu și, negreșită, spre a-și îndestula acăstă vinovată ambiciune, se silesce a desfioța regimile constituționale, ca se scape de responsabilitate și de pedepsa la care ar fi supusă pentru administraționea să arbitria, pentru faptele sale ilegali și pentru vehiata călcare a Convenției.

Ecă silințele vinovate prin cari a-cestă guvernă voescă, pentru setea de putere a cătoru-va persoane, a lipsi un poporu întregu de rezultatele a patru-deci de anu de suferință și de nefericiri.

Ecă silințele vinovate cari destăpă în tōte ănlimele neatinse de coruptione desgustul, despreșitul și ura pentru acei ămeni atătu de incapabili a guverna ou libertățile constituționale cari pătrundu în tōte societățile, atătu de cutedători spre a despuiu uă națiune de drăpturile și de mișcările prin cari aru putea se deviă mare, fericită și independinte, atătu de orbiti spre a nu vedea nici de cumu tōte pericolele unei adince scăduiri în care aru împinge poporulu deșteptat și indignat de umiliță, arbitriul și despotismul în care s'ar vedea aruncatul.

Nu vedești, ămeni imprudență, ce se petrece imprejurul nostru?

Nu vedești că silințele vinovate ce facești dă intemeia guvernului absolut, fără controlu, fără respondere, fără libertate, așa surpatu tōte guvernele incapabili s'ambițiose cari au făcută acăstă pericolosă încercare?

Nu vedești că suveranii absolui, puternici, gloriști, mergu înainte către libertățile constituționale și către principalele democrație spre a responde la trebuințele societății moderne, spre a căstiga simpatiele poporelor, și spre a putea întări tronurile și dinastia lor?

Nu înțelegi că ambiționea meschină și ideile asurde ce rătăcesc unele capete slabe nu potu nici uă dață împedica pentru multu timpu mișcarea ideilor și trăsăturii libertății depline care este dreptulu firescă datu omului de Dumnezeu?

Nu înțelegi că de cându esiste omenirea, și astă-di mai multu de cătu totu-de-una, unu popor, mai du semă cându suflarea libertății a petrușu în susținutul seu, nu suferă îndelungat rușinea umilitoriă dă se vedea despuiat de drepturile sale, asuprită de tōte abusurile unui desfrinat despotism, și condusă cu biciul ce uă turmă de selavi?

Noi nu ne temem uă d'aceste silințe vinovate. Avem uă înaintea noastră istoria omenirii și avem uă credință în viitoru, avem uă credință în libertate.

niște uă sperință de viață, nepuindu, prin urmare, avea uă noțiune exactă despre totu ce face, și credință că urmează inspiraționile ănlime sale, cado uneori, nu voiu dice la voința părinților sei, daru la influența loru, și consimpte a contractă nisice legăture ce nu se mai desfacă și a căroru victimă va fi ea, fără se sciă. Si cumu ar pulă și altu-fel. Educaționea ce a priuimit, respectul, amorea ce are pentru atoriu dileloru sale, afecțiunea chiară de care n'a incetat dă si incongiurată din copilării, temerea dă le desplace, tōta înținută cuvintă se combină spre a q' înșela. Ea se mărită, apoi vine uă și, în care velulu cade, ochii sei se deschidu; val! este prea tarziu. Drumul care-i păruse așa, de frumosu și înflorit, este acoperit de mărăcini și de petre. In locul bucureloru promise, nu găsesce de cătu regrete amare. Ecă, mylord, pericile ce trebuesc prevedute spre a fi

Dacă în vîcurile trecute n'aă isbutită asemenei silințe, cumu se ne temem uă minutu că ele voru isbuti după ce alătua Revoluționii a de rămată și derămată necontentu tronurile intemeiate prin ideile putrede ale recutului sauă înăltate pe ruinele libertăților publice?

Dacă suverani acoperiți de gloria unoru fapte mari n'aă putută prelungi îndelungată existența loru prin domnia despotismului, cumu se ne temem uă că guvernul nostru, alăt de neputințiosu, c'unu trecută atătu de obscuru, și care nu s'a deosebită nici prin biruințe strălucite pentru mărire țerei, nici prin reforme și imbunătățiri sociale pentru prosperitatea sa materiale, va putăe buti în silințele sale vinovate?

Dacă nu v'ăsi convinsu, cău de vinovații și de neputințiosu suntei, și cătă respondere ve astăpă, ascultați cuvintele ce unu mare cugetătoriu, Royer Collard, dacea uaporu ministru numai pentru uă lege în contra presei.

„Consiliari ai coronei, cunoșuți „său“ necunoscuți, se ne să iertău, ve intreba: Ce a-și făcută pînă a cum care se ve rădice mai presusu „de concordanță“ vostru, ca se fiu în „stare dă le impune tirania?“

„Spunești, în care di a-ți dobîndită gloria, cari suntu bătăliele vostre „căstigate, cari suntu nemuritorie servitie ce a-și făcută regelui și patriei? „Obscuri și mediori, nu ve deosebiți „de cătu prin cutedanță. Tirania nu poate domni în slabele vostre măne.“

Radion.

Responsul Comisiuni

Adresa Municipalității ce publicără Simbață.

Domnilor membri.

In urma unui votu alu Onor. cămăre legislative sancționat de M. S. Dominitorul, prin care se dă comuniilor dreptul de a-și forma venituri pentru trebuințele locali, D-vosă prin adresa de la 28 Maiu, anul curintă, ați aretat d-lorū deputați de suburbii

trebuințele ce are comuna Bucuresc și ați menționat în acea adresă că acele trebuințe suntu întreținerea gardie de noptă, a pompiarilor, adăparea orașului cu apă de isvor, canalizarea stratelor, regularea Dâmboviței, curățirea stratelor, întreținerea pavajelor, etc. etc. și pentru acoperirea acestor cheltuieli ați aretat în acea adresă că casa Municipale are trebuință de noue isvōre de venituri și totu d'ă data ne ați alăturat pe lîngă adresa d. V. upu proiectul pentru adaosul de venituri pe care ne dicești: „se-l studianți spre a ve forma uă opinione în privință și apoi Duminică la 2 Iuniu viitoru la 11 ore de dimineață se bine voști a veni

in facerea proiectului de creare veniturilor și întrebuișarea loru, și a ne de mijlocul d'ă ne intruni cu d-nii deputați a le comunica lucrările noastre, conform jurnalului închiiatu în ședința de la 2 Iuniu, d'ă respunsu, la adresa noastră prin căre cerem convocarea, că „partea activă a lucrărilor în cestiuane creări de venituri este a municipalității; deputați n'aă de cătu unu drept de aprobare a diselor lucrări“ și că lucrarea noastră trebuie „se bă vedești mai

cu totul naturale, cu uă simplicitate incăutătoriă; avocatul reinase unu momentu neotăritu ce trebuia se facă. Daru

esitarea sea fu scurtă. După ce trece prima emoționă, cu pucinu spiritu ese

cine-va ori de unde; elu atinse cu hudo măna miss Anna și-i dice:

— Multămescu, domnișoară, de încredere ce ai în mine... Este daru adeverat că consimpti de bună voia a deveni femeia mea, fără ca ordinile la-talui d-tele...

— Ce felul nimicu mai dreptu și nu me opuiu de locu. Numai, dă-mi voia a-și oserva că, nevedindu în tōte acestea decătu uă afacere de simplu mintalismu cu totul afară din competenția moa, n'am se-i respondu să ci mis-Anna.

Miss Anna privi pe tată-seu surindu, apoi mergindu dreptu spre jumelă avocat, camu miscată, este adeverat, daru fără a părea strimtorată, și intinse măna și-i dice:

— Ecă responsul meu, d-le.

Jumele avocat, necunoscindu de prinderile inalte aristocrație britanică, așa, de difere de ale noastre, neșteaptându-se prin urmare la ce se întimplă, romase cu atătu mai mirău că acțiunea fetel fusese făcută ca unu lucru

la otelul municipal spre a ne ceda sulla asupra acestei ūsemnate cestiuni.“

D-v. daru, d-lorū membri, ați datu în chipsuirea deputaților unu proiectu pentru adăosul veniturilor comunit Bucuresc și i-ăsi convocată pentru 2 Iuniu.

Deputați de suburbii adunându-se la 2 Iuniu în otelul municipal a și incepută a desbate principale generali asupra acestui adăosu totu d'ă dată d-vosă comunică Adunării cerele de urgență ale guvernului pentru pompiari și gardă de noptă. În urma desbatelor urmate să numită a comisiune de 9 membri cari, vedindu proiectul presintat d'ă se se ocupe cu cestiunea adaosului de venituri pentru care fusesese convocați puindu-se prin jurnalul închiiat și suprscrisu de majoritatea asolătă a Adunării, îndatorire acestor membri.

1. Se constate veniturile actuale ale Municipalității.

2. Se chipsuiesc potrivită cu trebuințele ce avem uă dă se trebe a se înmulți veniturile Municipalității.

3. Se se otărăse manipularea și controlul ce este a se exercita.

4. Se se determine unu budgetu regulat și apoi se-l prezintă Adunării deputaților, spre a se desbată și a se adopta să a se respinge.

Comisiunea primindu acăstă sarcină a lucrată în acestu înțelesu, dărucea d-ăntău lucrare ce a preintimpinat a fostu adaosul de venituri pentru întreținerea gardei de noptă, a pompiarilor, etc. pe care o presințaseră Adunării deputaților ca urginge și chiaru în cea din urmă adresă de convocare c'iseraseră: „necezitatea de întreținere a gardier de noptă, a pompiarilor, etc. aterate d'ă ocasiunea celei din urmă întruniri ce amu avută ca privitoriu asupra municipalității etc.“

Comisiunea terminându mai antău lucrare a trebită se o presință d-lor deputați, pentru care v'ă rugată pe d-v. se-i convocați pentru Duminică la 30 ale corintei.

D-v. în lăsă de a fi consecință cu convocarea ce a-și făcută d-lor deputați, în urmă votului Adunării, și cu chiaru adărescă d-v. cătă comisiune prin care a-și recunoscută dreptul ie în facerea proiectului de creare veniturilor și întrebuișarea loru, și a ne de mijlocul d'ă ne intruni cu d-nii deputați a le comunica lucrările noastre, conform jurnalului închiiatu în ședința de la 2 Iuniu, d'ă respunsu, la adresa noastră prin căre cerem convocarea, că „partea activă a lucrărilor în cestiuane creări de venituri este a municipalității; deputați n'aă de cătu unu drept de aprobare a diselor lucrări“ și că lucrarea noastră trebuie „se bă vedești mai

cu totul lumea întrăgă ca se se ocupă namai de ea.

Astă întrebare, fără-i-mieșioră ilu-sine, ilu rechiamă la realitatea situaționii presintă. Fără a lăsa măna fetei, atrăgindu-ă că se dică astă după dinsulă, elu se apropiă de lord Bottnell, și-i dice băuă voce miscată;

— Tată, de ore ce ini va fi permisă d'acumă înainte a me servă cu a-cestu nume așa de dulce, mi-ai datu să fericește așa de mare, tu cătu imi este ouă neputință să găsi cuvintă spre a-și exprima recunoștință mea...

— Va se dică esci fericitu, ju-nel meu amicu?... îl dă lord Bottnell.

— D'ă sută de ori mai multă de cumu așu pută spune, și de m'așu pută plăti către d-la...

— Nimicu mai ușioru... și nu-ți ceru de cătu unu lucru...

— Cate?

— S'o împărtășesc și po ea de fericearea d-tele.

— A! mylord, iți juru că partea cea mai bună va fi totu de una pen-tru ea.

— Uă cunosceti bine și apoi se chipsuiesc astă convocării deputaților.“ Mașăntău, d-lorū membri, avem uă onore a ve respunde la acestea că legea votată de cameră în privința formării veniturilor municipali este forte explicită.

În această lege se vede lămurită că comuniile așă dreptul d-ăși forma venituri și că unu consiliu Municipal nu pote adăoga nici unu venit de nu va fi cu consumționul comuni, și lucrarea cu care comisiunea este înșăreinată nu este de cătu proiectul acelui consumționul. Nu putești daru, domnilorū membri, a opri ca acestu proiectu se se prezintă domnilorū deputați, fiind că nu putești a opri comuniile d-ăși manifestă consumționul loru asupra adaosului venituriilor municipali, și dacă d-v. credești că trebuie se vedeti mai antău lucr

